

Økonomi- og Indenrigsministeriet

International økonomi

Dato: 23.04.12

Samlenotat dagsorden vedr. Rådsmødet (ECOFIN) den 2. maj 2012

1)	Revision af kapitalkravsdirektivet (CRR/CRD-IV)
- <i>Generel indstilling</i>
<i>KOM(2011) 452, 453</i>	Side 2
2)	Opfølgning på G20-møde for økonomi- og finansministre og
centralbankchefer og IMF's forårsmøde i Washington den 20.-22.
april 2012
- <i>Orientering fra formandskabet og Kommissionen</i>
<i>KOM-dokument foreligger ikke</i>	Side 13
3)	(Evt.) Klimafinansiering
- <i>Rådskonklusioner</i>
<i>KOM-dokument foreligger ikke</i>	Side 16
4)	Kommissionens forslag til Rådets forordning om administrativt
samarbejde på punktafgiftsområdet
- <i>Vedtagelse</i>
<i>KOM(2011) 730</i>	Side 18
5)	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det europæiske
national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union
- <i>Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet den 2. maj 2012, men
forventes vedtaget på et senere rådsmøde.</i>
<i>KOM(2010) 774</i>	

Dagsordenspunkt 1: Revision af kapitalkravsdirektivet (CRR/CRD-IV)

Resumé

Kommissionen har den 20. juli 2011 stillet forslag om en revision af EU's kapitalkravsdirektiv (CRR/CRD IV). Forslaget er fremsat i form af dels et direktiv og dels en forordning, og har til formål at gøre den finansielle sektor i EU mere modstandsdygtig i lyset af erfaringerne fra den finansielle krise.

CRR/CRD IV bygger på Basel-komitéens anbefalinger, Basel III standarderne fra december 2010, og indeholder en lang række elementer i forhold til regulering af kreditinstitutter, herunder definition af og krav til størrelsen og kvaliteten af kreditinstitutters kapital, krav til kapitalbuffer og modpartsrisici, begrænsninger på udlåns gearing samt indførelsen af ny likviditetsregulering. Herudover indeholder forslaget en række elementer, der skal skabe en mere ensartet bankregulering (en såkaldt "single rule book") på tværs af EU. Endelig indeholder forslaget bl.a. elementer inden for god selskabsledelse (corporate governance) samt en stramning af kravene til medlemslandenes sanktioner overfor institutter, der ikke overholder kravene.

Det danske formandskab har sat sagen på dagsordenen for et ekstraordinært ECOFIN den 2. maj med henblik på at opnå en generel indstilling i Rådet og sikre tid til dialog-forhandlinger med Europa-Parlamentet for at opnå et endeligt kompromis i sagen under dansk formandskab. Økonomi- og Indenrigsministeren indhentede forhandlingsmandat i sagen i forbindelse med forelæggelse for Folketingets Europaudvalg den 25. november 2011.

Idet der henvises til den generelle beskrivelse af forslaget i samlenotat af 21. november 2011 fokuseres i det følgende på udvalgte, væsentlige ændringer i det foreliggende kompromisforslag (ST8467/12 og ST8468/12) fra det danske formandskab sammenlignet med Kommissionens forslag (KOM (2011)452 og 453) samt på de væsentligste udeståender i forhandlingerne.

KOM(2011) 452, KOM(2011) 453

Baggrund

Direktiv om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (2006/48 EF med efterfølgende ændringer) er grundlaget for reguleringen af banker og andre kreditinstitutter (herunder realkreditinstitutter o.l.) i EU. Direktivet fastsætter vilkår for tilladelse til at drive bankvirksomhed, herunder kapitalkrav, solvensregler, risikostyring, tilsyn mv.

Ændringsforslaget om kapitalkrav og ledelse for banker (CRR/CRD IV) i form af en forordning (CRR - "Capital Requirement Regulation") og et direktiv (CRD – "Capital Requirement Directive") har til formål at gøre den finansielle sektor i EU mere modstandsdygtig i lyset af erfaringerne fra den finansielle krise. Revisionsforslaget følger tidligere revisioner af kapitalkravsdirektivet på baggrund af den finansielle krise, herunder CRD III fra 2009 vedr. kreditinstitutters aflønningsregler mv.

CRR/CRD IV bygger på Basel-komitéens anbefalinger fra december 2010. Forslaget har primært to formål: dels at implementere Basel-komitéens nye kapital- og likviditetsstandarder (Basel III) i EU og dels at skabe homogen regulering (såkaldt "Single Rule Book") på tværs af EU. Forslaget vil stramme kravene til bl.a. kreditinstitutters kapitalgrundlag og indføre fælles likviditetsstandarder, således at det finansielle system gøres mere robust. Kommissionen foreslår endvidere fjernelse af lande-diskretioner og -optioner i reglerne, dvs. muligheden for at reglerne i de enkelte lande kan afvige fra hinanden på en række punkter, med henblik på at skabe en mere ensartet regulering på tværs af landene.

Forordningsforslaget indeholder elementer, der vil være umiddelbart gældende for institutterne, når forslaget er blevet vedtaget i EU. Ændringer, som har relation til Basel III-standarderne, herunder

kapital- og likviditetskrav, indgår i forordningsforslaget (med undtagelse af bestemmelserne om kapitalbuffer, der er indeholdt i direktivforslaget).

Direktivforslaget indeholder bl.a. bestemmelser om sanktioner, effektiv virksomhedsledelse og bestemmelser, som skal forhindre overdreven afhængighed af eksterne kreditvurderinger, ligesom direktivet indeholder bestemmelser om tilsynsansvar for og informationskrav til likviditetstilsyn. Reglerne i direktivdelen af forslaget vil efterfølgende skulle implementeres i de enkelte medlemslandes lovgivning.

Væsentlige ændringer i formandskabets kompromisforslag

Idet der henvises til den generelle beskrivelse af forslaget i samlenotat af 21. november 2011 fokuseres i det følgende på væsentlige ændringer i det foreliggende kompromisforslag (ST8467/12 og ST8468/12) fra det danske formandskab sammenlignet med Kommissionens forslag.

Likviditetskrav

Kommissionens forslag indfører som noget nyt fælles krav til institutternes likviditet på baggrund af reglerne herom i Basel III-standarderne. Dette har ikke tidligere været reguleret ensartet på tværs af EU-landene.

Der indføres således et nyt likviditetskrav (Liquidity Coverage Ratio – LCR), som indebærer, at institutter skal have tilstrækkelig likviditet (dvs. en likviditetsbuffer) til at dække instituttets betalingsbehov over en stresset 30-dages periode (dvs. en 30 dages periode med uro på de finansielle markeder mv.). Kravet skal gælde fra 2015, men indtil da gælder en observationsperiode, hvor institutterne skal indberette i hvilket omfang, de overholder kravet, bl.a. med henblik på kalibrering af det endelige krav.

For at tage højde for, at der som følge af manglende betalinger o.l. kan være noget af den forventede indstrømning af likviditet over perioden på 30 dage, som alligevel ikke modtages, lægger Kommissionens forslag op til, at der ved opgørelsen af likviditetsbufferen kun kan medregnes forventet samlet indstrømning af likviditet svarende til højst 75 pct. af den forventede samlede udstrømning af likviditet. For et kreditinstitut, der forventer større likviditetsindstrømning end udstrømning, vil dette krav således tvinge instituttet til under alle omstændigheder at holde en vis likviditetsbuffer (svarende til 25 pct. af den forventede likviditetsudstrømning). Det kan være en udfordring for de danske realkreditinstitutter, idet disse likviditetsindstrømninger og udstrømninger følges ad relativt tæt, og der er relativt stor sikkerhed for likviditetsindstrømningen. Kravet kan således indebære en betydeligt større likviditetsbuffer end hidtil.

I Kommissionens forslag er indeholdt en model, hvor den præcise definition af likviditetsbufferen (LCR) først fastsættes af Kommissionen i 2014 ved en delegeret retsakt baseret på et indspil fra den europæiske banktilsynsmyndighed (EBA). Dette skal bl.a. ses i lyset af, at Basel-komiteén sideløbende med forhandlingerne i EU-regi er i gang med at overveje eventuelle revisioner af LCR'en.

I formandskabets kompromisforslag er det præciseret, at LCR'en skal vedtages i den fælles beslutningsprocedure frem for ved en delegeret retsakt fra Kommissionen. Herudover skal det ifm. den fælles beslutningsprocedure besluttes, hvordan opdelingen i forskellige likviditetsklasser i likviditetsbufferen konkret skal ske. Generelt gøres evalueringen forud for fremsættelsen af forslag til LCR desuden mere åben, således at likviditeten i flere forskellige aktivklasser kan testes. I kompromisforslaget er der endvidere, som led i forhandlingerne, fjernet kravet om, at der ved opgørelsen af likviditetsbufferen kun kan medregnes forventet samlet indstrømning af likviditet svarende til højst 75 pct. af den forventede samlede udstrømning af likviditet. Der skal stadigvæk ses på dette ifm. den fælles beslutningsprocedure, hvor det dog er blevet indskrevet, at der skal tages højde for forskellige forretningsmodeller.

Kommissionen foreslår endvidere, at der indføres et krav til rapportering af såkaldt stabil finansiering (Net Stable Funding Ratio – NSFR). Overholdelse af NSFR indebærer, at institutters udlån med en løbetid over 1 år skal modsvares af, at banken i en vis udstrækning finansierer sig med stabil, langsigtet finansiering. Formålet er at forhindre, at udlån med lange løbetider i for høj grad finansieres med gæld med korte løbetider, hvilket kan sætte instituttet i en klemme, hvis det på grund af markedsuro kortvarigt er vanskeligt at få adgang til kortsigtet finansiering (som det var tilfældet ved udbruddet af den finansielle krise). Den nærmere kalibrering udestår. Frem til 2015 vil institutterne skulle indrapportere og måles på, i hvilket omfang de opfylder dette krav, men kravet vil ikke være bindende. EBA vil i 2016 evaluere NSFR og anbefale til Kommissionen, hvorvidt og i hvilken form NSFR eventuelt skal indføres i EU fra 2018.

Formandskabets kompromisforslag ændrer ikke ved NSFR.

Tilsynsansvar vedr. likviditet

Ifølge Kommissionens forslag skal det primære tilsynsansvar med likviditeten i filialer af kreditinstitutter fremover ske fra det hjemland, hvor moderselskabet er placeret. Dette er i modsætning til i dag, hvor tilsynsansvaret for likviditet (som ikke tidligere har været reguleret efter fælles regler) primært er placeret hos de respektive værtslande.

I formandskabets kompromisforslag er fastholdt, at tilsynsansvaret med likviditeten i filialer overflyttes til hjemlandet, når LCR er vedtaget. Der er imidlertid foretaget en række ændringer, som imødekommer værtslandenes bekymringer over at afgive tilsynskompetence på dette område. Konkret styrkes informationsudveksling m.v. mellem hjemland og værtsland, og værtslandet får generel mulighed for at gennemføre on-site inspektioner i filialer af udenlandske banker.

Kapitalkrav

Kommissionens forordningsforslag indfører bl.a. krav om mere og bedre kapital, som skal gøre kreditinstitutterne bedre i stand til at absorbere tab uden at blive insolvente (svarende til at øge egenkapitalen i en virksomhed samt at skærpe kravene for, hvad der kan tælle med i egenkapitalen). Det højere krav til kvalitet og omfang af kapitalen er et centralt element af forslaget, som følger af Basel III-standarderne.

Kreditinstitutternes samlede kapitalgrundlag betegnes basiskapitalen (Total Capital). Basiskapitalen er sammensat af egentlig kernekapital (Common Equity Tier 1 Capital – eller CET1)¹, hybrid kernekapital (Additional Tier 1 Capital)² og supplerende kapital (Tier 2 Capital)³. Egentlig kernekapital og hybrid kernekapital betegnes samlet som kernekapital (Tier 1 Capital).

Kapitalkravene opgøres som en andel af det enkelte kreditinstituts risikovægtede aktiver, dvs. instituttets samlede aktiver (f.eks. udlån mv.), hvor der tages højde for, at mere risikable aktiver skal udløse større kapitalkrav end mindre risikable aktiver.

Forslaget strammer omfanget af kapitalkravene på en række områder. Kreditinstituttets basiskapital skal som hidtil udgøre mindst 8 pct. af de risikovægtede aktiver. Fremover skal den egentlig kernekapital efter en overgangsperiode udgøre mindst 4,5 pct. af de risikovægtede aktiver. Tidligere skulle denne kapital alene være mindst 2 pct. Kernekapitalen (som jf. ovenfor er summen af egentlig kernekapital og hybrid kernekapital), skal efter en overgangsperiode fremover udgøre mindst 6 pct. af de risikovægtede aktiver. Kravet er i dag mindst 4 pct.

De enkelte kapitalformer har som nævnt forskellige evner til at absorbere tab. Egentlig kernekapital er således kapital af højeste kvalitet, der kan absorbere tab ubetinget og ubegrænset. Ifølge forsla-

¹ Egentlig kernekapital er f.eks. aktiekapital.

² Hybrid kernekapital er særlige typer lån (f.eks. obligationslån), som opfylder visse krav, der skal sikre, at kapitalen kan absorbere tab, så instituttet kan fortsætte driften, herunder f.eks. ubegrænset løbetid, betaling af afdrag og rente skal kunne bortfalde, og kapitalen skal kunne konverteres til aktiekapital eller nedskrives.

³ Supplerende kapital er også lån, der skal opfylde visse krav, som imidlertid er mindre strenge end kravene til hybrid kernekapital, og må f.eks. gerne have en fast løbetid, og betalinger af renter og fradrag behøver ikke at kunne bortfalde.

get strammes definitionen af egentlig kernekapital, således at denne fremover hovedsageligt skal udgøres af aktiekapital (dog for f.eks. andelselskaber og andre kreditinstitutter, der ikke er aktieselskaber, andre former for kapital, der opfylder samme stramme betingelser som aktiekapital). Kravene for, hvad der kan tælle med i hhv. hybrid kernekapital og supplerende kapital strammes ligeledes.

Formandskabets kompromisforslag indebærer ikke væsentlige ændringer i kapitalkravene eller i, hvad der kan tælle med under de enkelte kapitalklasser.

Kapitalbuffer

Direktivforslaget introducerer derudover henholdsvis en kapitalbevaringsbuffer og en kontracyklisk (konjunkturdæmpende) kapitalbuffer i reguleringen. Formålet er, at tilskynde institutterne til at opbygge ekstra kapital udover ovennævnte mindstekrav og til at opbygge ekstra kapital i opgangstider (hvor risikoopfattelse, tab og hensættelser generelt er lave), som instituttet kan tære på i nedgangstider (hvor risikoopfattelse, tab og hensættelser generelt er høje) med henblik på at undgå, at institutterne skal hente kapital på markedet på et vanskeligt tidspunkt. Bufferne skal opfyldes med egentlig kernekapital (CET1), jf. definitionen oven for. Bufferne skal efter en indfasningsperiode lægges oven i det grundlæggende krav til egentlig kernekapital på mindst 4,5 pct. af de risikovægtede aktiver.

Det vil være tilladt for institutterne at ligge under det samlede bufferkrav, men i så fald træder en række begrænsninger i kraft. Det drejer sig om adgangen til at betale udbytte til instituttets aktionærer, om adgangen til at betale bonus til ansatte og om forbud mod at betale renter på instituttets hybride kernekapital. Bufferne skal dermed forhindre, at der for banker, der ikke opfylder bufferkravet, ikke finder en yderligere udhuling af kapitalen sted (gennem for store udbytte-, bonus- eller rentebetaling), så længe instituttet ligger under bufferkravet. Såfremt instituttet kommer under det samlede bufferkrav, skal instituttet desuden udarbejde og indsende en kapitalgenopretningsplan til tilsynsmyndighedens godkendelse.

Kapitalbevaringsbufferen gælder til hver en tid, og udgør fast 2,5 pct. af de risikovægtede aktiver. Den kontracykliske kapitalbuffer bygger oven på kapitalbevaringsbufferen, og vil som udgangspunkt variere mellem 0 og 2,5 pct. af de risikovægtede aktiver over tid afhængigt af konjunkturerne. Kreditinstitutterne, der opererer i flere lande, skal leve op til en kontracyklisk kapitalbuffer, der består af et vægtet gennemsnit af de nationalt fastsatte modcykliske buffere i de pågældende lande.

Det vil være op til den relevante nationale myndighed at fastsætte niveauet af den kontracykliske buffer ud fra relevante indikatorer som f.eks. den samlede långivning til den private sektor som andel af BNP (som erfaringsmæssigt er en god indikator for konjunkturerne i kreditformidlingen) eller andre relevante faktorer.

Den nationale myndighed kan også vælge at sætte den kontracykliske buffer højere end 2,5 pct. I dette tilfælde vil det dog være op til andre medlemslande med kreditinstitutter, der har eksponering mod det pågældende land, at vurdere, om niveauet af den kontracykliske buffer over 2,5 pct. også skal gælde for deres institutter. Modsat for kontracykliske buffere op til 2,5 pct., hvor denne gensidighed er tvungen.

Formandskabets kompromisforslag indebærer ikke væsentlige ændringer i kapitalbufferne, om end der åbnes op for, at kapitalbufferne kan indføres allerede fra 2013.

Gearingsmål - begrænsninger på institutters udlåns gearing (leverage ratio)

Forslaget fra Kommissionen indfører en kontrol med, hvor stort forholdet mellem omfanget af instituttets kernekapital og instituttets udlån mindst skal være (også betegnet som instituttets "gearing" eller "leverage"). Dette sker på basis af et såkaldt gearingsmål (eller "leverage ratio"), som er en simpel opgørelse af instituttets kernekapital som andel af instituttets samlede udlån og garantier (uden at vægte disse efter risiko). På baggrund af den opgjorte leverage ratio skal tilsynsmyndigheden fra 2013 i sin årlige evaluering af instituttet vurdere gearingsrisikoen. Derudover skal ledel-

sen i instituttet løbende sikre, at der er forsvarlige processer mv. i forhold til at vurdere og håndtere gearingrisici. Institutterne skal fra 2015 endvidere offentliggøre størrelsen af deres gearing ved løbende offentliggørelse af dette gearingsmål.

I 2016 skal Kommissionen, på baggrund af input fra EBA, vurdere, om der i EU skal indføres et egentligt bindende krav om en maksimal gearing (f.eks. et krav om, at det enkelte instituts kernekapital ikke må falde under 3 % af instituttets uvægtede udlån og garantier). Dette skal i givet fald vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet, og vil skulle træde i kraft fra 2018.

Der er i formandskabets forslag ikke ændret væsentligt på leverage ratioen.

Maksimumharmonisering/national fleksibilitet

Forordningsforslaget sigter på at etablere en såkaldt "single rule book". Single rule book ensarter reglerne for kreditinstitutter landene imellem og bygger på et princip om såkaldt maksimumharmonisering (eller totalharmonisering). Dette indebærer generelt, at der ikke nationalt kan implementeres regler, der adskiller sig fra dem, der findes i forordningen, og medlemslandene kan således heller ikke umiddelbart implementere regler, der er strengere end fastsat i forordningen.

I Kommissionens forslag er dog indeholdt mulighed for, at Kommissionen via en delegeret retsakt midlertidigt kan skærpe reguleringen på enkelte områder for en begrænset periode ud fra hensynet til den finansielle stabilitet (såkaldt makroprudential politik⁴). Kommissionens beføjelser vedrører niveauet for kapitalkravene, kapitalkrav i forhold til kreditrisici, markedsrisici, operationelle risici og fradrag i basiskapitalen, ligesom eksponeringers risikovægte kan ændres. Det gælder også muligheden for at indføre strengere tilsynskrav. Kommissionens beføjelse gælder ifølge Kommissionens forslag i forhold til hele EU, grupper af medlemslande eller enkelte lande samt for specifikke regioner eller sektorer.

Udover Kommissionens muligheder for at indføre strengere krav i en periode, er der i Kommissionens forslag enkelte nationale muligheder for at stramme reglerne indenfor maksimum harmoniserings-regimet:

- Som led i den hidtidige proces for fastsættelse af individuelle solvenskrav (de såkaldte "søjle 2-krav"), som ligger udover de omtalte mindstekrav (såkaldte "søjle 1-krav" eller "lovkrav"), kan et nationalt tilsyn fremover indføre yderligere kapitalkrav til individuelle institutter eller grupper af institutter begrundet af særlige omstændigheder, som f.eks. hensynet til risikoen for det finansielle system.
- Lande kan fastsætte niveauet for den konjunkturdæmpende kapitalbuffer, som afspejler specifikke makroøkonomiske risici i landet. Som udgangspunkt kan bufferen sættes mellem 0 pct. og 2,5 pct., af den risikovægtede eksponering. Bufferen kan endvidere hæves over 2,5 pct., men niveauet over 2,5 pct. vil i givet fald ikke automatisk gælde de eksponeringer, som andre EU-landes institutter har i den pågældende medlemsstat, men kun hvis de andre EU-lande hver især vælger at anerkende det.
- Landene kan fastsætte højere risikovægte for eksponeringer mod ejendomsmarkedet i forbindelse med beregning af institutternes kapital end fastsat i forordningen for at imødegå opbygning af systemiske risici (dvs. risici, der potentielt truer stabiliteten af hele det finansielle system).

I lyset af at et flertal af medlemslandene ønsker yderligere national fleksibilitet, herunder for at føre makroprudential politik, har formandskabet i sit seneste kompromisforslag suppleret ovenstående bestemmelser med særligt to elementer.

⁴ Makroprudential politik supplerer det "mikroprudentielle" tilsyn (som er det tilsyn, der udøves af de nationale finanstillsyn i forhold til de enkelte finansielle virksomheder). Formålet med makroprudential politik er gennem forskellige horisontale virkemidler at begrænse de systemiske risici i hele det finansielle system for at understøtte den finansielle stabilitet.

For det første giver formandskabets kompromisforslag mulighed for, at der nationalt kan fastsættes et højere kapitalkrav end fastsat i forordningen for at adressere systemiske risici. Kapitalkravet kan indføres i form af en såkaldt "systemisk buffer" bestående af egentlig kernekapital (CET1), jf. ovenstående definition. Der fastsættes ikke nogen øvre grænse på kravet, men kravet må kun vedrøre institutternes indenlandske eksponeringer og eksponeringer mod tredjelande uden for EU. Kravet kan således ikke pålægges aktiviteter og udlån mv. i andre EU-lande, f.eks. gennem udenlandske filialer. Ønskes der en systemisk buffer på mere end 3 pct. af de risikovægtede aktiver beregnet på nationale eksponeringer og på tredjelandseksponeringer, skal dette dog godkendes af Kommissionen. Ønskes den systemiske buffer også at skulle gælde for institutternes eksponeringer i andre EU-lande, så skal dette ligeledes godkendes af Kommissionen uanset bufferens størrelse. Medlemsstater har mulighed for frivilligt at anerkende en anden medlemsstats systemiske buffer og således pålægge egne institutter at opfylde den anden medlemsstats systemiske buffer, for så vidt angår disse institutters eksponeringer mod den medlemsstat, der har sat bufferen.

For det andet er der indarbejdet mulighed for, at der, for at adressere systemiske risici, nationalt via midlertidige (for 2 år med mulighed for forlængelse 1 år) skærpede krav til bankernes kapital, store engagementer, oplysningskrav og størrelsen af kapitalbevaringsbufferen, såfremt Kommissionen godkender dette. Denne mulighed giver – sammen med den kontracykliske buffer og den systemiske buffer – et yderligere rum for makroprudentiel politik, der kan imødegå specifikke risici for den overordnede finansielle stabilitet i det pågældende land.

Herudover er Kommissionens mulighed for at indføre strengere krav afgrænset til mindst at skulle gælde 3 medlemslande og således ikke for enkelte medlemslande eller for regioner eller sektorer. Listen over de krav Kommissionen kan stille er desuden ensrettet med de krav, de enkelte lande selv kan stille, jf. ovenstående.

Endelig er indført et krav om, at Kommissionen senest juni 2014 skal evaluere, om de makroprudentielle værktøjer i forslaget er tilstrækkelige til at imødegå systemiske risici. Kommissionen skal rapportere herom til Rådet og Europa-Parlamentet inden udgangen af 2014. Endvidere skal der i forbindelse med den fælles beslutningsprocedure vedr. LCR og leverage ratio kigges på, om disse instrumenter efter at være blevet introduceret i lovgivningen ligeledes kan indgå som mulige makroprudentielle instrumenter (dvs. med mulighed for midlertidigt at fastsætte strammere nationale krav ud fra hensynet til den finansielle stabilitet). Indtil da kan de nationale myndigheder frit fastsætte kravene til likviditet og gearing, herunder ud fra et ønske om at imødegå systemiske risici, dvs. risici som kan true det finansielle system som helhed.

Basel I-gulvkrav

Da man overgik fra Basel I til Basel II, medførte det i mange tilfælde i praksis en reduktion i kreditinstitutternes kapitalkrav. For at undgå et for stort fald i kapitalkravene vedtog man derfor, at kreditinstitutterne ikke kunne benytte den fulde besparelse i kapitalkravet. Dette skete ved hjælp af de såkaldte gulvkrav, hvor der lægges et gulv under, hvor lavt kapitalkravet kunne blive med de nye regler. Ved implementeringen af Basel II-standarden blev de fulde besparelser i kapitalkravet således ikke tilladt, hvis kravet opgjort efter Basel II udgjorde under 80 pct. af niveauet opgjort efter de hidtidige Basel I-standarde.

I Kommissionen forslag videreføres gulvkravene til kapitalgrundlaget indtil udgangen af 2015, hvor de væsentligste stramninger af kapitalkravene under de nye regler planlægges at være indfaset. Det skal generelt fungere som en fortsat bremse mod for høj risikotagning i perioden indtil stramningerne af kapitalkravene vil være indfaset (og behovet for at fastholde gulvet under Basel II således vil være mindsket). I formandskabets kompromisforslag er forlængelsen af gulvet reduceret til 2014 hvorefter der gennem en fælles beslutningsprocedure skal ses på, om gulvet skal fortsætte.

Oplysningsforpligtelser

Der er lagt op til en totalharmonisering i forhold til kreditinstitutters oplysningspligter, og medlemslandene vil derfor ikke kunne stille strengere krav til, hvad institutterne skal oplyse, end hvad der

fremgår af forslaget, jf. dog muligheden for midlertidigt at indføre strammere oplysningskrav som led i de makroprudentielle værktøjer, som gennemgået oven for.

Modsat de nuværende danske regler er der således ikke i Kommissionens forslag et krav om, at institutterne skal oplyse deres solvensbehov, og da der er tale om totalharmonisering er der ligeledes ikke umiddelbart mulighed for at indføre et sådant krav nationalt. I formandskabets kompromisforslag er imidlertid indført mulighed for, at det fortsat nationalt kan besluttes, at det individuelle solvensbehov skal offentliggøres.

Kommissionen foreslår i relation til oplysning om aflønning, at institutterne skal offentliggøre antal personer med en samlet årsløn på 1 mio. euro og derover, opdelt i intervaller på 500.000 euro (1-1,5 mio. euro, 1,5-2 mio. euro etc.).

I formandskabets forslag er det fastholdt, at institutter skal offentliggøre antal personer med en samlet årsløn på 1 mio. euro og derover. Intervallerne for offentliggørelsen er dog ændret til 1 mio. euro, hvis årslønnen overstiger 5 mio. euro (fra 1 til 2 mio. euro, fra 2 til 3 mio. euro etc.).

Herudover er det i aflønningsbestemmelserne tilføjet, at EBA skal definere kvalitative og kvantitative kriterier for udpegning af væsentlige risikotagere i institutterne for at imødekomme forskelle i fortolkningen af denne.

Selskabsledelse (corporate governance)

Direktivforslaget indeholder bestemmelser til styrkelse af institutternes selskabsledelse. Der foreslås bl.a. en begrænsning af antallet af bestyrelsesposter, som en person kan have i forskellige virksomheder samtidigt. Således må en person maksimalt påtage sig enten én direktionspost og to bestyrelsesposter eller alternativt fire bestyrelsesposter. Tilsynsmyndigheden kan dog foretage en individuel vurdering, så det er muligt at overskride dette loft.

Der foreslås endvidere mangfoldighed ved sammensætning af bestyrelsen ved at tage hensyn til diversitet i bestyrelsessætningen på baggrund af køn, alder, geografi, uddannelse og kompetence. Kravet er ikke konkret operationaliseret i form af kvoter el. lign.

I formandskabets kompromisforslag er bestemmelserne om diversitet helt taget ud, da der ikke har været opbakning hertil. For så vidt angår antallet af bestyrelsesposter, er der i formandskabets kompromisforslag fastholdt mulighed for dispensation fra nationale myndigheder i forhold til begrænsningerne på bestyrelsesposter. Der er derudover foretaget en indsnævring af kravet til kun at gælde for store komplekse institutter. Endelig er antallet af tilladte bestyrelsesposter for ikke-direktører udvidet fra 4 til 5, og antallet af bestyrelsesposter, som kan varetages ved siden af en direktørpost, udvidet fra 2 til 3.

Sanktioner

Kommissionen foreslår i direktivforslaget en styrkelse og indbyrdes tilnærmelse af rammerne for medlemslandenes sanktioner over for institutter omfattet af kapitalkravsdirektivet. Dette indebærer blandt andet, at de nationale tilsynsmyndigheder skal råde over et minimum af administrative sanktionsmuligheder. Desuden indføres et minimum for bødemaksimum for administrative bøder samt præcisering af kriterier, der skal lægges vægt på, ved de nationale myndigheders udmåling af administrative bøder for manglende overholdelse af kapitalkravsdirektivets bestemmelser.

Bødemaksimum fastsættes til mindst 10 pct. af instituttets omsætning og for fysiske personer til 5 mio. EUR med en række proportionalitetsbestemmelser. Dette betyder, at medlemslandene har mulighed for at sætte maksimum for bødestørrelser, der ligger over disse niveauer, men det er ikke muligt at lave bødemaksimum, der er lavere. Hertil kommer, at evt. sanktioner over for kreditinstitutter som udgangspunkt vil skulle offentliggøres. Kan det skade den finansielle stabilitet, da kan offentliggørelsen ske på anonymiseret basis.

I formandskabets kompromisforslag er dette fastholdt, således at medlemslandene forsat kan fastsætte et bødemaksimum, der er over 10 pct. af instituttets omsætning. Ligeledes er det fastholdt, at sanktionerne skal offentliggøres.

Små og mellemstore virksomheder

Kommissionens fastholder i sit forslag den gunstige behandling for udlån til små og mellemstore virksomheder (SMV'er) (via en lavere risikovægt), der eksisterer i det allerede eksisterende kapitalkravsdirektiv.

Kommissionens forslag indeholder desuden en revisionsklausul for kapitalkravene for udlån til SMV'er, hvilket er fastholdt i formandskabets kompromisforslag. Vurderingen af kravene er endvidere fremrykket til ét år efter reglernes ikrafttræden i stedet for efter to år. Dette skyldes en generel bekymring for effekten af kapitalkravene på udlån til SMV'er.

Øvrigt indhold

Der henvises til samlenotat af 21. november 2012.

Hjemmelsgrundlag

Retsgrundlaget for direktivforslaget er artikel 53, stk. 1, i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Retsgrundlaget for forordningsforslaget er artikel 114, stk. 1, i TEUF.

Nærhedsprincippet

Kommissionen fremfører, at målene med forslagene ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og derfor bedre kan gennemføres på EU-plan.

Kommissionen finder, at forslagets bestemmelser ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de fastsatte mål. Kommissionen fremfører hertil, at kun EU-lovgivning kan sikre, at kreditinstitutter og investeringsselskaber, der opererer i mere end én medlemsstat, er underlagt de samme krav, og dermed sikre ens vilkår, mindske reglernes kompleksitet, undgå unødvendige omkostninger ved overholdelse af varierende regelsæt i forbindelse med aktiviteter på tværs af grænser og fremme yderligere integration på EU-markedet og bidrage til at afskaffe regelarbitrage (hvor aktiviteter lokaliseres i de lande, der har de lempeligste regler).

Det er regeringens vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Sagen behandles i Europa-Parlamentets Økonomiske og Monetære udvalg (ECON), hvor Othmar Karas (EPP) er ordfører. ECON forventes at stemme om forslaget den 25. april 2012.

På baggrund af de foreløbige drøftelser i udvalget forventes ECON at lægge særligt vægt på fem emner. ECON forventes således at ønske, at risikovægtningen af udlån til SMV'er lempes i forbindelse med beregningen af institutternes kapitalkrav. I forhold til spørgsmålet om national fleksibilitet forventes ECON at støtte maksimumharmonisering, men med mulighed for national fleksibilitet særligt i forbindelse med fastsættelse af kapitalkrav. ECON forventes endvidere at have fokus på aflønningsreglerne, som kan forventes ønsket skærpet i forhold til de eksisterende regler. I forhold til likviditet forventes ECON på nuværende tidspunkt at støtte Kommissionens forslag om, at LCR fastsættes ved en delegeret retsakt af Kommissionen. Endelig forventes ECON at ønske en differentiering af kravene, herunder gearingsmålet og NSFR, i forhold til forskellige bankmodeller.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Indholdet i CRR/CRD IV er generelt reguleret i lov om finansiel virksomhed med tilhørende bekendtgørelser og vejledninger. Størstedelen af forordningens indhold er i dag reguleret via kravene til kapitaldækning i bekendtgørelse om kapitaldækning. Der er en række nye elementer såsom gearingsmål, den særlige definition af likviditet og kapitalbuffer, der ikke er reguleret i dansk ret for indeværende.

Statsfinansielle konsekvenser

En række forslag i direktiv og forordning kan medføre en stigning i Finanstilsynets ressourceforbrug til at føre tilsyn med og håndhæve disse regler. Finanstilsynets udgifter dækkes af den finansielle sektor, hvorfor det ikke forventes at indebære statsfinansielle konsekvenser.

CRR/CRD IV indeholder forslag om, at EBA skal udarbejde udkast til en række tekniske standarder, som Kommissionen skal vedtage. Dette medfører behov for øgede ressourcer hos EBA. Kommissionen skønner, at omkostningerne for EBA vokser med knap 5 mio. euro samlet i årene 2013-15. Landene bidrager med knap 3 mio. euro, hvoraf Finanstilsynets bidrag til EBA vil vokse forholdsmæssigt. Udgifterne til Finanstilsynet dækkes gennem bidrag fra institutterne i den finansielle sektor, hvorfor der ikke umiddelbart er statsfinansielle konsekvenser forbundet med ændringen.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Kommissionen har fremlagt en konsekvensanalyse af forslagene, hvor der er taget udgangspunkt i Basel komiteens forslag (og ikke Kommissionens forslag i sig selv).

Kommissionen vurderer, at forslagene vil øge den finansielle stabilitet til gavn for en bred række interessenter, herunder privatpersoner, små og mellemstore virksomheder, store virksomheder, kreditorer, regeringer og økonomierne i EU som helhed. Desuden vurderer Kommissionen, at forslaget reducerer sandsynligheden for systemiske kriser på lang sigt betydeligt, hvis kreditinstitutters øges i overensstemmelse med forslaget.

Som følge af stramningen af kravene til kvaliteten og omfanget af kapital i forslaget, vil institutterne ifølge Kommissionens vurdering skulle hente yderligere kapital svarende til i alt ca. 3 pct. af de risikovægtede aktiver, når kravene er fuldt indfasede i 2019. Kommissionen vurderer, at indfasningen af kravene over en længere årrække indebærer, at den negative virkning heraf på EU-området samlede vækst bliver begrænset.

For yderligere detaljer henvises til samlenotatet af 21. november 2011.

Det bemærkes, som nævnt, at der ikke er foretaget konsekvensanalyser af Kommissionens konkrete forslag eller af de ændringer, som indtil videre er foreslået som led i forhandlingerne.

Høring

Elementerne i Kommissionens forslag har været fremlagt i høring i EU-specialudvalget for den finansielle sektor. Der henvises til samlenotat af 21. november for gennemgang af høringssvar.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 25. november 2011 med henblik på forhandlingsoplæg.

Holdning

Foreløbig dansk holdning

Danmark kan generelt støtte formålet med forslagene. Der er tale om en central del af arbejdet med at styrke den finansielle regulering efter krisen.

I relation til likviditetsbufferen (LCR) er det afgørende, at der i tilstrækkelig grad tages hensyn til, at dokumenterbart likvide aktiver kan indgå. Det er derfor afgørende, at der tages højde for likviditeten i en række forskellige aktiver (herunder danske realkreditobligationer) med mulighed for indregning i den bedste del af likviditetsbufferen, i det omfang aktiverne er tilstrækkeligt likvide. Kommissionens forslag om at udskyde den præcise definition af LCR, indtil nærmere analyser foreligger, vurderes på denne baggrund hensigtsmæssig.

Det er i den forbindelse af væsentlig betydning for Danmark, at den endelige definition af LCR beslutes af Rådet og Europa-Parlamentet i den almindelige beslutningsprocedure og ikke af Kom-

missionen via en delegeret retsakt, som Kommissionen foreslår. Dette er indeholdt i formandskabets kompromisforslag.

Fra dansk side ønskes, at konsekvenserne af det foreslåede loft, hvor der maksimalt må medregnes forventet likviditetsindstrømning svarende til 75 pct. af den forventede likviditetsudstrømning, skal analyseres nærmere, svarende til formandskabets kompromisforslag.

Kravet om stabil finansiering (NSFR) kan have konkret betydning for de korte rentetilpasningslån i det danske realkreditsystem. Det er vurderingen, at det nuværende forslag vedr. NSFR er tilfredsstillende, da det først er i 2016, at EBA evaluerer NSFR og på den baggrund anbefaler til Kommissionen, hvorvidt og i hvilken form NSFR eventuelt skal indføres i EU fra 2018, og i givet fald efter politisk stillingtagen i Rådet og Europa-Parlamentet i 2017.

Med hensyn til leverage ratio går Danmark ind for, at institutterne skal offentliggøre deres leverage ratio, men det vurderes ikke hensigtsmæssigt, at der sættes et bindende mål for leverage ratioen i form af et "lovkrav" (frem for et fleksibelt tilsynsværktøj). I kompromisforslaget skal det besluttes af Rådet og Europa-Parlamentet i 2017, om der skal være tale om et bindende mål for leverage ratioen.

I relation til kapital er Danmark enig i, at forslaget om at indføre krav om mere og bedre kapital kan være med til sikre, at kreditinstitutterne bliver bedre i stand til at absorbere tab uden at blive insolvente. Det er dog fra dansk side vigtigt, at undtagelsesbestemmelserne for de generelle krav til egentlig kernekapital (Common Equity Tier 1 Capital) er så fleksible, at garant- og andelskapital med visse justeringer i spare- og andelskassernes vedtægter fortsat vil kunne medregnes som egentlig kernekapital. Dette vurderes at være tilfældet i formandskabets kompromisforslag.

Vedr. oplysningsforpligtelser støtter Danmark, at der nationalt vil kunne opretholdes krav om offentliggørelse af institutternes solvensbehov, som indeholdt i kompromisforslaget

I forhold til oplysninger om aflønning støttes det generelt fra dansk side, at institutterne pålægges oplysningsforpligtelser. Udvidelsen af intervallerne for offentliggørelsen støttes ligeledes. Tilsvarende støttes det, at EBA skal definere kvalitative og kvantitative kriterier for udpegning af væsentlige risikotagere i institutterne, da der har været stor variation i antallet af udpegede væsentlige risikotagere på tværs af medlemslandene.

Danmark støtter en fremrykkelse af revisionsklausulen for de nye kapitalkrav i forordningen for udlån til små og mellemstore virksomheder (SMV'er), da det er vigtigt at få undersøgt i hvilken grad, de nye kapitalkrav påvirker kreditinstitutters udlån til SMV'er.

Fra dansk side støttes en tilnærmelse mellem og styrkelse af sanktionsordningerne i medlemslandene. Formandskabets kompromisforslag vurderes at give tilstrækkelig national fleksibilitet i forhold til fastsættelse af sanktioner.

Andre landes holdninger

Der vurderes at være bred opbakning til store dele af formandskabets kompromisforslag. Der er dog fortsat enkelte centrale udeståender i forhandlingerne.

I forhold til spørgsmålet om maksimumharmonisering har der i rådet været et ønske om væsentlig mere national fleksibilitet til at fastsætte fx skrappe kapitalkrav end i Kommissionens forslag. Dette er i vid udstrækning imødekommet i formandskabets kompromisforslag. Der er dog stadig en gruppe af lande, der ønsker yderligere fleksibilitet samt en gruppe af lande, der finder, at formandskabet er gået for langt med for stor fleksibilitet i sit nuværende kompromisforslag.

I forhold til spørgsmålet om implementering af Basel-standarderne er der i Kommissionens forslag og i formandskabets kompromisforslag mindre afvigelser fra Basel-standarderne, for så vidt angår definitionen af kapital og håndteringen af finansielle konglomerater i forbindelse med beregningen

af kapitalkravet. En stor gruppe af lande støtter formandskabets kompromisforslag på disse områder, mens en mindre gruppe af lande fortsat er imod afvigelser fra Basel-standarderne, da man finder, at sådanne afvigelser udvander regelsættet.

Der er endelig uenighed om, hvorvidt gearingsmålet skal offentliggøres fra 2015 som foreslået af Kommissionen og fastholdt i formandskabets kompromisforslag på trods af, at et mål for leverage ratioen først eventuelt indføres som et bindende krav fra 2018.

Dagsordenpunkt 2: Opfølgning på G20-møde for økonomi- og finansministre og centralbankchefer og IMF's forårsmøde i Washington den 20.-22. april 2012

Resumé

ECOFIN ventes at følge op på G20-mødet for økonomi- og finansministre og centralbankchefer den 19.-20. april 2012 og mødet i den Internationale Monetære og Finansielle Komité (IMFC) den 20.-21. april 2012. Drøftelserne på G20- og IMFC-mødet ventes især fokuseret på den aktuelle økonomiske situation, forøgelse af IMF's ressourcer, styrkelse af IMF's overvågningsrammer, implementering af G20's ramme for stærk, bæredygtig og balanceret vækst, styrket finansiel regulering og tilsyn samt råvare- og energimarkeder.

Baggrund og indhold

På ECOFIN ventes det danske formandskab og Kommissionen at afrapportere fra G20-mødet for økonomi- og finansministre og centralbankchefer den 19.-20. april 2012 og møderne i den Internationale Monetære og Finansielle Komité (IMFC) den 20.-21. april 2012 i Washington, USA.

På G20- og IMFC-møderne ventes fokus at være på den aktuelle globale økonomiske situation, herunder en bred international aftale om udvidelse af IMF's ressourcer. Derudover ventes G20 at drøfte den videre implementering af handlingsplanen for stærk, bæredygtig og balanceret vækst, herunder opfølgning på implementeringen af de landespecifikke forpligtelser, som G20-landene nåede til enighed om på G20-topmødet i Cannes i november 2011 mhp. at adressere de makroøkonomiske ubalancer i flere G20-lande. Endelig ventes en drøftelse af reformer af IMF samt styrkelse af IMF's overvågningsramme samt på det igangværende arbejde med at styrke finansiel regulering og tilsyn samt sikre effektive og velfungerende råvare- og energimarkeder.

EU vil på G20-mødet for økonomi- og finansministre og centralbankchefer være repræsenteret ved det danske EU-formandskab (økonomi- og indenrigsministeren som formand for ECOFIN), Kommissionen og Den Europæiske Centralbank (ECB) i fællesskab. På IMFC-møderne vil økonomi- og indenrigsministeren endvidere repræsentere den nordisk-baltiske IMF-valgkreds.

Global økonomi og G20's ramme for stærk, bæredygtig og balanceret vækst

Et centralt tema for IMF- og G20-mødet ventes at være den aktuelle økonomiske og finansielle situation. Der ventes generelt enighed om, at den økonomiske udvikling over de seneste måneder peger i retning af en moderat og gradvis økonomisk genopretning, herunder som følge af de betydelige økonomisk-politiske tiltag i flere lande og de pengepolitiske tiltag fra især Den Europæiske Centralbank. Vedvarende usikkerhed på de finansielle markeder og udfordringer i form af store budgetunderskud og høje gældskvoter i en række industrialiserede lande betyder imidlertid at der er betydelige negative risici knyttet til de økonomiske udsigter. Der ventes generelt enighed om, at den primære udfordring for de industrialiserede lande er at rette op på de offentlige finanser og understøtte vækst og beskæftigelse via finanspolitiske konsolideringer og ambitiøse strukturelle reformer.

Der forventes på G20-mødet en drøftelse af G20-landenes implementering af de konkrete landespecifikke forpligtelser i forhold til den økonomiske politik, som blev vedtaget i forbindelse med den såkaldte Cannes-handlingsplan på G20-topmødet i Cannes i november 2011. Det vurderes generelt, at der er sket fremskridt i forhold til landenes implementering, men at yderligere tiltag vil være nødvendige for at opfylde den fælles ambition om at sikre stærk, bæredygtig og balanceret vækst. G20 ventes således at drøfte prioriteterne for de forpligtelser, som ventes at indgå i den såkaldte Los Cabos handlingsplan, som G20 stats- og regeringscheferne ventes at nå til enighed om på G20-topmødet i juni. I lyset af G20's fokus på beskæftigelse og social inddragelse forventes G20 at drøfte en foreløbig rapport fra de internationale organisationer om hvordan G20 kan bidrage til at styrke jobskabelse.

Forøgelse af IMF's ressourcer

Det er muligt, at der på G20- og IMF-møder vil kunne opnås enighed om en forøgelse af IMF's ressourcer mhp. at sikre, at IMF har tilstrækkelige ressourcer til at udfylde sin globalt systemisk vigtige rolle, særligt i lyset af de betydelige risici for verdensøkonomien. IMF har vurderet, at en yderligere eskalering af den aktuelle krise kan medføre et øget globalt behov for låneressourcer, som ikke vil kunne dækkes af de ressourcer, som IMF har til rådighed på nuværende tidspunkt. Den 30. marts nåede eurolandene til enighed om at styrke sine interne udlånskapacitet ("firewalls") i form af en forøgelse af den samlede kapacitet af udlånsmekanismerne EFSF og ESM, hvilket en række G20-lande tidligere har stillet som betingelse for at bidrage til en forøgelse af IMF's ressourcer. En række lande ventes i forbindelse med G20- og IMF-møderne at komme med konkrete tilsagn om bilaterale lån til IMF som led i en bred international aftale om styrkelse af IMF's ressourcer. I december 2011 forpligtede eurolandene sig til at bidrage med 150 mia. euro i bilaterale lån til IMF, og en række andre EU-lande indikerede interesse i også at bidrage. Fra dansk side har man den 17. april givet officielt tilsagn til IMF om et bilateralt lån på 40 mia. kr. (5,3 mia. euro), som vil blive ydet af Danmarks Nationalbank – i praksis i form af en omplacering af en del af valutareserven. Flere andre nordiske lande (Sverige, Norge og Finland) har ligeledes givet tilsagn om lån til IMF.

Reformer af IMF's overvågning og styring

Der ventes en drøftelse af mulige tiltag til styrkelse af IMF's rammer for overvågning af verdensøkonomien og landenes økonomiske og finansielle politikker. Et konkret element ventes at være en mulig overvågningsbeslutning i IMF's bestyrelse, der styrker IMF's muligheder for at sikre et bedre samspil mellem sine bilaterale og multilaterale overvågningsaktiviteter, samt at udbrede sine overvågningsbeføjelser fra i høj grad at være rettet mod valutakurspolitik, til i højere grad at omfatte landenes generelle økonomiske og finansielle politikker og potentielle afsmittende virkninger heraf på resten af verdensøkonomien.

Der ventes enighed om at sikre, at de reformer af IMF's kvoter og stemmer samt øvrige styring, som blev vedtaget i 2010, og som landene har forpligtet sig til at implementere senest i oktober 2012, implementeres fuldt og inden for den aftalte tidsplan. Endvidere ventes G20- og IMF-landene at bekræfte enigheden om at gennemføre en gennemgribende evaluering af den formel, som fastsætter medlemslandenes kvoter og stemmer i IMF, senest i januar 2013 mhp. at sikre at medlemslandenes kvoter og stemmer bedre afspejler deres position i verdensøkonomien, og at gennemføre en tilpasning af landenes stemmer og kvoter senest i januar 2014 på baggrund af den reviderede formel.

Finansielt tilsyn og regulering samt finansiel inddragelse

Der ventes især i G20 en drøftelse af implementeringen af den finansielle reformdagsorden i overensstemmelse med den aftalte tidsplan, herunder i forhold til bankers likviditets- og kapitalstandarder, regulering og tilsyn med markedet for finansielle derivater, tiltag til håndtering og evt. afvikling af systemisk vigtige finansielle institutioner samt principper og standarder for aflønning i den finansielle sektor. Endvidere forventes en drøftelse af implementeringen af de forpligtelser fsva. finansiel inddragelse og uddannelse, som G20 nåede til enighed om på G20-topmødet i november 2011.

Råvare- og energimarkeder

G20 ventes at evaluere fremskridtene i forhold til at begrænse de potentielle negative virkninger for vækst og sårbare befolkningsgrupper forbundet med store udsving i råvarepriser og at styrke råvare- og energimarkedernes effektivitet og funktion. G20 ventes på baggrund af bidrag fra de internationale organisationer at bekræfte tilsagnet om at styrke tilgangen til og pålideligheden af opgørelserne over de fysiske olie- og gaslagre og -handler, herunder med henblik på at styrke gennemsigtigheden af og tilsynet med markederne. Et centralt element i at sikre effektive energimarkeder og at modvirke store udsving i råvarepriser vil være at sikre enighed om en konkret plan for udfasning af subsidier på fossile brændstoffer.

Grøn vækst og klimafinansiering

G20 ventes på baggrund af en foreløbig rapport fra OECD og de internationale organisationer med landespecifikke anbefalinger, at drøfte landenes strategier for styrket integration af grøn vækst og bæredygtig udvikling i landenes strukturelle reformdagsordener. Endelig ventes en drøftelse af fremskridtene i forhold til at mobilisere yderligere ressourcer til klimafinansiering, herunder at identificere de mest lovende finansieringskilder, hvilket også kan bidrage positivt til at fremme træge forhandlinger om samme spørgsmål under FN's Klimakonvention (UNFCCC).

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet udtaler sig ikke i denne sag.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen vurderes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har som udgangspunkt ingen direkte samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark. Overordnet ventes IMF- og G20-arbejdet som helhed at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, i det omfang det understøtter global økonomisk vækst og beskæftigelse samt finansiell stabilitet.

Høring

Sagen har ikke været i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Dansk holdning

Fra dansk side ventes man at kunne tage udfaldet af G20- og IMF-møderne i Washington den 19.-21. april 2012 til efterretning. Fra dansk side vil man se positivt på en eventuel aftale om udvidelse af IMF's ressourcer.

Andre landes holdninger

Landene ventes generelt at tage opfølgningen på G20- og IMF-møderne i Washington den 19.-21. april 2012 til efterretning. EU-landene ventes generelt at se positivt på en eventuel aftale om udvidelse af IMF's ressourcer.

Dagsordenpunkt 3: Klimafinansiering - opstartsfinansiering**Resumé**

ECOFIN ventes at vedtage rådskonklusioner, der godkender EU's indrapportering af opstartsfinansiering for 2010.

Baggrund

EU har forpligtet sig til samlet at levere 7,2 mia. euro i perioden 2010-2012 til international klimafinansiering. For at opfylde forpligtelsen kræves årlige afrapporteringer om mobilisering af midler.

Fsva. den langsigtede klimafinansiering skaber aftalen i Durban rammen for at afklare, hvad der sker, når opstartsfinansieringen udløber med udgangen af 2012.

Indhold

Med rådskonklusionerne ventes den officielle afrapportering af EU's opstartsfinansiering i 2011 at blive godkendt. Hermed har EU mobiliseret 4,68 mia. euro ud af de 7,2 mia. euro, der udgør EU's samlede forpligtelse for EU i perioden 2010-2012. Med konklusionsudkastet understreger EU sin fortsatte hensigt om at fuldende målsætningen for opstartsfinansiering trods den økonomiske krise og opfylde rapporteringskravene for opstartsfinansiering.

Det ventes bekræftet, at de udviklede lande også efter 2012 fortsætter klimafinansieringen, idet EU i samarbejde med andre udviklede lande vil arbejde for at øge klimafinansieringen gennem mobilisering af en flerhed af kilder mhp. at nå et fælles mål om at mobilisere 100 mia. USD fra 2020 under forudsætning af, at udviklingslandene også selv iværksætter meningsfulde reduktionsindsatser med henblik på at begrænse den globale opvarmning til 2 grader celsius.

I den sammenhæng forventes det på ny bekræftet, at EU også fortsætter med at bidrage til den internationale klimafinansiering efter 2012 under hensyntagen til behovet for finanspolitisk konsolidering og behovet for at reducere den globale udledning af drivhusgasser. I forlængelse heraf opfordres til udfasning af skadelige subsidier til fossile brændsler.

Med konklusionerne forventes fremhævet, at der i dag ikke eksisterer en internationalt anerkendt definition på hvilke former for private kilder, der kan medtages i en definition af international klimafinansiering. Elementer til en sådan definition kan blive nævnt med henvisning til, at man fra EU's side må arbejde videre med en definition heraf.

Det gentages, at karbonprissætning for global luft- og søtransport kan lede til CO₂-reduktioner og samtidig generere betydelige finansielle midler. EU og medlemsstaterne opfordres ligesom øvrige parter til at deltage konstruktivt i forhandlingerne i de globale organisationer for sø- og lufttransport (hhv. IMO og ICAO) mhp. at nå til enighed om globale løsningsmodeller. Det understreges, at nationale budgetregler bør respekteres.

Etableringen af bestyrelsen og det midlertidige sekretariat for Den Grønne Klima-fond hilses velkommen, idet det er forhåbningen, at fonden vil levere konkrete omkostningseffektive resultater.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet udtaler sig ikke om rådskonklusioner.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Rådskonklusioner har ingen konsekvenser for dansk lov.

Statsfinansielle konsekvenser

Konklusionerne har ikke i sig selv konsekvenser for statsfinansieringen, men ydelse af klimafinansiering efter 2012 vil have statsfinansielle konsekvenser. Danmark har på nuværende tidspunkt ikke fastlagt niveauet for klimafinansieringen fra 2013-2020.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Udmøntningen af en fremtidig langsigtet klimafinansiering kan være forbundet med samfundsøkonomiske omkostninger. Omfanget heraf afhænger bl.a. af, hvordan den langsigtede klimafinansiering implementeres.

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Rådskonklusionerne har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Regeringen kan generelt støtte udkastet til rådskonklusioner.

Dagsordenpunkt 4: Kommissionens forslag til Rådets forordning om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet

Resumé

ECOFIN ventes at vedtage en revision af EU-landenes administrative samarbejde på punktafgiftsområdet til afløsning af den nugældende forordning (EF) nr. 2073/2004 af 16. november 2004.

I hovedpunkter foreslås der tekniske ændringer af forordningen om det administrative samarbejde på punktafgiftsområdet for så vidt angår:

- *Fastlæggelse af det juridiske grundlag for et fælles EU-system for elektronisk kontrol med transport af punktafgiftspligtige varer inden for EU under hensyntagen til de planlagte udviklingsfaser for dette kontrolsystem.*
- *Præcisering og uddybning af regler for udveksling af oplysninger mellem EU-landenes skattemyndigheder, herunder en forkortelse af tidsfristen for udveksling af visse oplysninger mellem EU-landene fra tre måneder til én måned.*

Der er opnået enighed om forslaget i den tekniske arbejdsgruppe og forordningen forventes vedtaget uden debat på Rådsmødet den 2. maj med anvendelse fra 1. juli 2012.

KOM(2011)730

Baggrund

Punktafgift på energiprodukter, elektricitet, tobak og alkoholholdige drikkevarer i form af øl, vin og spiritus er omfattet af EU-harmonisering.

Som led i oprettelsen af Det Indre Marked blev der indført fælles regler for et papirbaseret system for kontrol med transport af harmoniserede punktafgiftspligtige varer mellem landene. Kontrollen skal sikre forbrugslandsbeskatning, dvs. at afgiften bliver betalt i det land, hvor varen bliver forbrugt.

Europa-Parlamentet og Rådet traf i 2003 en fælles beslutning (1152/2003/EF) om udvikling af et elektronisk system, *Excise Movement Control System*, EMCS, til afløsning af det papirbaserede system. I Rådets direktiv 2008/118/EF er der herefter fastsat regler for virksomhedernes pligter og rettigheder i relation til anvendelsen af EMCS.

EU-landenes myndigheder forpligtes af regler i Rådets forordning (EF) nr. 2073/2004 af 16. november 2004, hvorefter myndighederne skal samarbejde administrativt om de harmoniserede punktafgifter, herunder ved at udveksle oplysninger til brug for kontrollen med betalingen af punktafgifter. Den gældende forordning tager imidlertid ikke højde for den sidste fase i indførelse af det elektroniske system, EMCS, herunder at Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 1152/2003/EF fastsætter forskellige tekniske udviklingstrin for EMCS og der er således brug for en opdatering.

Kommissionen har derfor ved KOM(2011)730 af 14. november 2011 fremsat forslag til en ny rådsforordning om EU-landenes administrative samarbejde på punktafgiftsområdet til afløsning af den hidtil gældende forordning 2073/2004.

Indhold

Formålet med forslaget er at fastlægge det juridiske grundlag for EMCS under hensyn til de planlagte udviklingsfaser for systemet samt at styrke og præcisere ansvar og handlepligter for EU-landenes skattemyndigheder i forbindelse med det administrative samarbejde på punktafgiftsområdet, herunder med hensyn til en mere effektiv bekæmpelse af snyd med punktafgifter.

I forslaget indgår et styrket juridisk grundlag for at fastsætte nærmere tekniske krav til EU-landenes udvikling og anvendelse af EMCS ved "komitologi-procedure". Derved forstås generelt, at der i et

direktiv eller en forordning, som er vedtaget af Rådet, kan være fastsat et juridisk grundlag for, at Kommissionen kan fremsætte forslag til den nærmere teknisk-administrative gennemførelse af visse regler fra direktivet eller forordningen. Kommissionens forslag drøftes og vedtages med kvalificeret flertal i en EU-komité med deltagelse af embedsmænd fra de enkelte EU-lande. I givet fald bliver disse regler vedtaget og offentliggjort som kommissionsforordninger. Sådanne kommissionsforordninger kan vedtages relativt hurtigt, og vil skulle anvendes for eksempel i tilfælde, hvor nye svig mønstre eller lignende kræver hurtig indgriben.

Det nye forordningsforslag søger samtidig at præcisere og uddybe reglerne for udveksling af oplysninger mellem EU-landenes skattemyndigheder. I den forbindelse foreslås tidsfristen for udveksling af oplysninger mellem EU-landene forkortet fra tre til én måned, i det tilfælde, hvor den bi-standssøgte medlemsstat allerede har de nødvendige oplysninger. Dette svarer til afkortningen af fristen for udveksling mellem EU-landene af visse oplysninger om moms, der blev vedtaget i 2010 med en ny samarbejdsforordning på momsområdet, (EU) nr. 904/2010.

Den ny samarbejdsforordning på punktafgiftsområdet foreslås at træde i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelse i EU-Tidende. Der var generel stor tilslutning til forslaget i den tekniske arbejdsgruppe og der er kun foretaget mindre tekniske ændringer i processen, så der blev på rådsarbejdsgruppeniveau opnået enighed om, at forordningen skal anvendes fra 1. juli 2012.

Hjemmelsgrundlag

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 113. Det betyder, at forslaget skal vedtages med enstemmighed i Rådet efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Nærhedsprincippet

Kommissionen vurderer, at forslaget må anses for at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet, idet forslagets formål ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af de enkelte EU-lande.

Regeringen deler Kommissionens vurdering. Medlemsstaterne vil ikke hver for sig kunne etablere og drive et elektronisk kontrolsystem som EMCS, der i sin natur er fælleseuropæisk, og som derfor nødvendiggør koordination og udvikling fra centralt hold. Forslaget vurderes derfor at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Kommissionens forslag har været forelagt Europa-Parlamentet i overensstemmelse med proceduren i TEUF artikel 113, hvorefter Rådet i givet fald træffer beslutning med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

I henhold til udtalelse af 29. marts 2012 støtter Europa-Parlamentet forslaget, idet man dog har visse mindre ændringsforslag. I det forslag, der forelægges til vedtagelse på Rådsmødet, er indholdet i en række af ændringsforslagene medtaget helt eller delvist.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Gældende ret er Rådets forordning (EF) nr. 2073/2004 af 16. november 2004 om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet. Efter TEUF artikel 288 har en forordning umiddelbar virkning i EU-landene og skal ikke gennemføres via national lovgivning. Den nye forordning vil derfor ligeledes være umiddelbart gældende og skal ikke gennemføres via national lovgivning.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at medføre yderligere statsfinansielle konsekvenser ud over, hvad der følger af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 1152/2003/EF og Rådets direktiv 2008/118/EF, om den generelle ordning for punktafgifter, der tidligere er vedtaget med dansk tilslutning, og som er gennemført i dansk ret ved lov nr. 1385 af 21. december 2009.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Eftersom Rådets forordning om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet udelukkende retter sig til Skatteministeriet og SKAT som myndighed, er der ikke foretaget ekstern høring af forslaget til ny forordning.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg blev orienteret om sagen ved grund- og nærhedsnotat oversendt den 21. marts 2012.

Holdning

Regeringens holdning

Regering støtter forslaget til en ny rådsforordning om EU-landenes administrative samarbejde på punktafgiftsområdet.

Andre landes holdning

Alle EU-lande har været positivt indstillet over for forslaget til en ny rådsforordning om EU-landenes administrative samarbejde på punktafgiftsområdet.
